

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona,
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

Szépirodalmi, társadalmi, és köz-
gazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények
a szerkesztőséghez intézendők.Előfizetési pénzek és reklamációk,
Feigl Gyula

kiadó címére küldendők.

XXIV. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
FEIGL GYULA.

30. szám.

A város kamatterheinek csökkentése.

Sokat tárgyalták már a városnál a konverzió kérdését, melynek az lett volna a célja, hogy a város kamatterhe csökkenjen.

A képviselőtestület többsége azonban a konverzióba nem ment bele, mert azt előnyösnek nem tartották annálkevésbé, mivel a konverzió jelzálogi biztosítást követelt volna.

A város adósságainak bekebelezése a város ingatlanaira egyesek előtt bizonyos deprimáló hatást okozott, de meg az bizonyos, hogy költséget is okozott volna.

Föl is hozták annakidején ezt is indokul a konverzió mellőzésére, és a bekebelezés költségeit számba véve, a mutatkozó csekélyebb megtakarítás kedvéért nem tartották érdemesnek a főnálit, be nem kebelezett adósságokat jelzálogi terhekké változtatni.

Az e havi reudes közgyűlés meghozta a tanulságot.

Nem konvertáltak: és mégis be kell kebelezetui az adósságokat.

A város ugyanis, adósságai révén eddigelő adóelengedésben részesült.

Ez az adókedvezmény azonban nem volt törvényes, — csak tévedésen alapult, — és most az elengedett adót, öt évre visszamenőleg követeli az állam a várostól.

A törvény szerint az adókedvezmény csak az esetben igényelhető, ha az adósság az ingatlanokra be van kebelezve: a város adósságai pedig jelzálogilag biztosítva nem voltak.

Az adókedvezménynek a jövőre nézve való biztosítása érdekében tehát el kellett határozni, hogy a város adósságait ingatlanaira bekebelezetui.

Igy aztán a konverzió elmaradt, a bekebelezés pedig mégis elkerülhetetlen.

Visszafelé sült el az a takarékoság, hogy a város ingatlanaira az adósságokat be nem kebeleztek. A bekebelezés költségeit megtakarították, — az adót meg esetleg meg is kell fizetni öt évre visszamenőleg.

Megmaradtak a száz koronák, és elusznak az ezer koronák.

Ezt el lehetett volna kerülni, ha a város a konverziót elhatározta volna.

Most aztán kit terhel majd a felelősség, ha az öt évi adót meg kell fizetni?

Azokat-e, akik a konverziót indítványozták? Semmiesetre sem. —

Nem jól gondolták meg a dolgot azok, akik a konverzióval, különösen a jelzálogi bekebelezéssel, nem tudtak megbarátkozni: ők akadályozták meg — bár jó hiszemőleg — a bekebelezést, amivel el lehetett volna kerülni az adókedvezmény elvesztését.

Időszerűnek tartjuk ez alkalommal ismét a konverzióval előhozakodni.

A város adófizetői érdekében kívánatos, hogy a városnak kamatterhe csökkenjen.

A rövid lejáratu kölcsönök konverziója hosszabb lejáratuvá semmiképen sem hátrányos a városra nézve, ha a konverzió kamattmegtakarítással jár.

A törlesztési idő meghosszabbítása nem jelent többkiadást.

Számítsunk csak. Ha ezer forintot törleszték 10 év alatt 6 százalékos kamattal, vagy ha 1000 forintot 20 év alatt törleszték 6 százalékos kamattal: ugyanannyit fogok fizetni, ha a 20 évi törlesztésnél évenként rendelkezésemre maradt pénzt ugyancsak 9 százalékkal gyümölcsöztethetem.

Évenként száz forint kiadás 10 éven át nem kevesebb, mint évenként 50 forint kiadás 20 éven

át, bár kamatot is kell fizetni: ha az évenkénti rendelkezésemre maradó 50 forintokat megfelelően gyümölcsöztetni tudom.

Az adófizetőkre nem lesz terhes, ha az évi kiadás csökken, mert ami évenként megmarad, azt nagyon is hasznosan tudja gyümölcsöztetni.

Hát akkor hogy ne lenne előnyös a konverzió, mikor kisebbíteni lehetne azáltal a kamatterhet?

Vagy talán féltik az utódokat?

Igen. Föl is hozták azt, hogy erkölcsi kötelesség az adósságokat rövid idő alatt törleszteni, s nem az utódokra róni.

Ez pedig éppen teljesen téves nézet.

A legnagyobb igazságtalanság lenne, ha a most élő nemzedéknek kellene megfizetni az adósságokat.

Az igazság azt kívánja, hogy aki kap, az fizessen.

A város intézményei nem egy nemzedéknek készültek.

A csatornázás, az árvízvédekezés, a vasut, a vashid stb. stb. nem csak nekünk készült, hanem utódainknak is.

A hasznos intézmények által létesített forgalmi előnyök nemcsak nekünk szolgálnak, hanem az utánunk következőknek is.

A kulturális intézetek nemcsak a mi számunkra létesültek, hanem a következő nemzedék számára is.

Vajjon miért ne fizethetnének az utódok is hozzá, ha mindenképp kapnak?

Aki örökséget hagy maga után, az kívánhatja örökösétől, hogy terheket is viseljen; kívánhatja joggal, ha az örökség csekély.

Hát mi jó örökséget hagyunk utódainkra. Mi fáradunk, dolgozunk, létesítünk, — ők meg csak átveszik a készlet: nem követelhetjük-e joggal,

Tárca.

Egy tehetséges asszony.

Irta: Pekár Gyula.

(Vége.)

Mme d'Etiolenek ez volt a szavazása, mindig a szalon legutolsó ujdonsága volt a „század legcsodásabb tüneménye“.

— Rajta urak, menjenek — folytatá — találják ki ennek a szifnnek a titkát! Most érdekes, most még senki sem tudja . . .

— Hát igazán semmit sem tudni belőle? — kérdezém, senki sem tudja micsoda, rejtélyes ihlet hozta létre a remekműveket?

— Senki mo nami, — mondom ó a század legcsodásabb tüneménye!

— Csinos?

— Még kérdi? Mikor látott nálam csunya nőket? Az én szalonom esztétikai szalon, a szép otthona . . . Menjen be és nézze meg!

Egy szépségflastrom akkor pattant le az arcáról,

de ó nem vette észre. Én követtem a szinte bucsujárára tóduló frakkos sereget a másik terebe.

Milyen lehet ez a genialis asszony? Férfiaskodó vén kisasszony, fantasztikus, csunya nőmbert, vagy a legjobb esetben egy perccaelita szentet fogok látni? Egy bohém Botticelli-utánzatot, ami florencai palástban sétál, s liliumot tart a kezében? . . . Első pillanatra annyi volt az ember az Empire teremben, hogy semmit sem láttam. Nagynehezen körülkerültem ahhoz a fehér oszlophoz, ahol ennek az udvarnak közepén sejtettem, s ott egyszerre közelről megpillantottam Madame Jehanne Valéryt.

Ott ült az oszlop alatt egy etruszk díszű nagy zöld karosszékekben, szórakozottan nézett végig a társaságon, s mosolyogva felelt a hozzá intézett tömeges kérdésekre. Elbámultam, mindent vártam volna, csak ezt nem. Férfiaskodó némbert, vagy Botticelli-utánzat helyett egy nemzetközi eleganciával öltözött, teljesen normális, modern szép asszonyt láttam ott. Határozatlan ó volt a legnormálisabb az egész irodalmi szalonban, — annyira az, hogy bele se illett d'Mme d'Etiole gyűjteményébe. En is, mások is csodálkozva néztük, mintha tévedés lett volna a dologban . . . Pedig ó volt az. Madame Jehanne Valéry: egy 35—36 év körüli, nyu-

lánk már, de gömbölyödő, kívánatos szőke asszony, aki első pillanatra mindenre inkább látszott teremtve lenni, mint a művészetekre. Szép volt, abból a bizonyos lusta, szőke fajtából s nagy kék szemű és kissé vastag ajkainak mosolya mögött sajtáságos, szerelmes öntudatlanság aludt. Körülötte mint prédára leső ragadozók ültek az ifju és vén irók, analitikusok, szimbolisták, kritikusok, — s igazi irói kéréhetetlenséggel vallatták. Mindenik meg akarta találni a szifn titkát, s ezért örökké egymás szavába vágtak. A szőke asszony lusta mosolylyal hallgatta őket, a szabályos nyugodt arca egy pillanatra sem változott el. Felelt neki egyszerűen, minden póz nélkül, — olykor szinte szegyenkezve, de különben olyan egykedvűen, mintha egész művészetek voltakép nem érdekelné őt . . .

— Az avatizmus! — kiáltá egy lelkes analitikus olyan diadallal, mintha már nyomon lett volna, — a leszármazási jog fog nekünk megmagyarázni mindent . . . Halljuk!

Madame Valéry elnevette magát

Hát ezt is tudni akarják, mondá lassu, vontatott hangján. — hát minden modern emberen, bennem is sokféle vér keveredett össze: francia angol, sőt tán orosz is . . . Érdeklík a családi és vagyoni viszonyaim? Hát korán árvaságra jutottam egy délfranciaországi

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál, valamint idült bronchitis, szármárhurut és különösen lábbafozóknál influenza után** ajánlatik. — Emeli az étvágyat és a testület, eltávolítja a köhögést és a köp tet és megszünteti az éjjeli izzadást. — Kellemsz szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban évenként 4-
kor. ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alatti céggel legyen ellátva:
F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájc).

GYÓGY-COGNAC
KIZÁRÓLAG
BORBOL-PAROLT
ÁLLANDÓ VEBYI ELLENŐRZÉS ALATT
CAMIS & STOCK-PÁROLÓ-TELEPE
TRIEST - PARCOLA

1 palack K. 5.- 1/2 palack K. 2.00.

Alapított 1892. évben!
Allami felügyelet alatt!
Gerő Ferenc katonai előkészítő iskolája
az **egyéves önkéntességi képesítő vizsgára**
Budapest, VII., Rózsa-utca 33. Saját házban!

Ezen több év óta fennálló és szép sikerrel működő iskola előkészít 6 hónapra terjedő tanfolyamon az önkéntességi vizsgára kiváló középiskolai tanárok közreműködésével olyan ifjakat, kik az önkéntességi jogosító érettségi bizonyítvánnyal nem bírnak.

Készletlen ismeretű kívánatra küldetik.

Az új tanfolyam szeptember 1-én kezdődik. Beiratás naponként delután 4-7 óráig.
Vidékiek részére internatus.

BRÁZAY FÉLE
SÓSBORSZESZ

NACY ÜVEG
ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNALATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLÉKELVE VAN!

Jónak, a jobb az ellensége

Tényleg a legjobb az eddig használtakban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vaston és jaimut ruhamezők mosására, a Schicht által újonnan feltalált mosókövet.

„Asszonydicséret”
mosókövet,

védjegy,
a ruha beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mostani időt a felére csökkent.
2. Fáradtságot a meggyedé.
3. A szóda használatát teljesen fölöslegessé teszi.
4. Minthogy tisztább, tehát fehérébbé is varázsolja a ruhát.
5. Ugy a kezének, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amíg az alant jegyzett czég kezeséget vállal.
6. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosószertől.

Méltóztatni válik minden háziasszony és mosónőnél egy egyszerű kísérlet után.
— Mindenütt kapható. —

Schicht-szappan
„szarvas” vagy „kulcs”

legjobb, legkíméletesebb és ennél fogva legolcsóbb szappan.
Minden káros alkatrésztől mentes.

Mindenütt kapható!

Bevételénél különösen arra ügyeljünk, hogy mindig arab szappan a „Schicht” névvel és a fenti végjegyek egyikevel legyen ellátva.

Schicht György, Aussig
A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai származású.

A természetes keserűvizek sorából magasan kiemelkedik Schmidthauer-féle

I g m á n d i k e s e r ű v i z,

mely a **székrekedés** és azzal járó belső bajoknak u. m. étvágyhiány, gyomor-felfúvódás, aranyér, vérbőség stb. páratlan természetes gyógyítója.

Már fél pohárral reggelizés előtt használva teljesen fájdalom nélkül hat, a nélkül hogy a szervezetet gyöngitené. Kapható Kőszegen **Jánosa Gyula** fűszerkereskedő, főraktáros urnál, ugy egész, mint a közönség kényelmére a 2-3-szori használatra elegendő kis fél üveges töltésben is. Utasítás mellékelve. 1/2 üveg 30 fillér. Egész üveg 60 fillér.

Feigl Gyula
könyvnyomdász
Kőszegen, Várkör 81. sz.

Elvállal mindennemű nyomdász munkákat, kívánatra:
egyszerűbb, vagy diszesebb
kiállításban
a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivatala a
„KOSZEG ÉS VIDÉKE”
című lapnak, hol **hirdetések a legjutányosabb áron**
felvételnek.

NOXIN

CIPŐ-CRÉME
(törvényileg védve)

sevrő- és kid-box-kalf-bőr fenyésítéséhez. A bőrt puhítja és vízállatlanná teszi, annak tükröfényt kölcsönöz. Kapható drogeriákban, jobb cipő-üzlet, borkereskedés, fustek- és fuser-üzletekben.

„Uranos” vegyészeti gyár
HOCHSINGER TESTVÉREK
Budapest, VI., Rózsa-utca 85.
Főraktár Kőszegen:
Freyberger Sándor,
bőrkereskedő és szappangyártó.